

απρόοπτος

απρόοπτος, -η, -ο, επίθ. [<αρχ. ἀπρόοπτος], απρόοπτος· το ουδ. ως ουσ. **το απρόοπτο**, το γεγονός που συμβαίνει ξαφνικά και που συνήθως δεν είναι ευπρόσδεκτο: «η δουλειά πηγαίνει μια χαρά, εκτός κι αν συμβεί κάτι το απρόοπτο»·

- *εκτός απρόοπτου*, αρκεί να μη συμβεί κάτι απρόβλεπτο, κάτι το έκτακτο: «εκτός απρόοπτου, η δουλειά θα τελειώσει στο τέλος του μηνός»·

- *καταλαμβάνω εξ απρόοπτου (κάποιον)*, ενεργώ εναντίον κάποιου απρόβλεπτα, αιφνίδια, ξαφνικά και για το λόγο αυτό δεν έχει τη δυνατότητα να αντιδράσει, να με αντιμετωπίσει: «οι εφοριακοί τον κατέλαβαν εξ απρόοπτου κι αυτός σήκωσε ψηλά τα χέρια».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας